

# PERSONAL HEALTH ASSISTANT

## ผู้ช่วยอัจฉริยะสำหรับผู้ป่วยเบาหวาน

แอปพลิเคชันสุขภาพส่วนบุคคลสำหรับผู้ป่วยเบาหวาน  
บนอุปกรณ์สมาร์ทโฟนในระบบแอนดรอยด์  
ที่ช่วยบันทึกข้อมูลสุขภาพของผู้ป่วย  
เมื่อผู้ป่วยไปพบแพทย์ก็สามารถส่งต่อข้อมูลให้แพทย์ได้ทันที

ผู้พัฒนา: นายเกียรติอริศ อุนสรณ์ภักดิ์ (อิม), นางสาวมธุกร ลิ้มปนอุษฎฐ์ (ผึ้ง)  
นายธาดา หวังธรรมนึ่ง (มาย), นายพัฒนพล มโนไพฑูรย์พร (เชียง)  
ภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

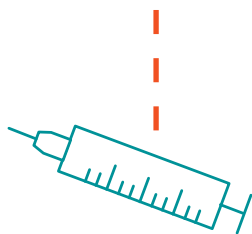


สำหรับผู้ที่มีเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรังต่างๆ ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้ผู้ป่วยรายนั้นหายจากอาการเจ็บป่วยหรือพยายุรักษาอาการไว้ไม่ให้ทรุดหนักไปกว่าเดิม นอกจากการเข้ารับการรักษาจากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญและกำลังใจจากคนรอบข้างแล้ว การปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์อย่างเคร่งครัด ก็เป็นปัจจัยสำคัญ

ผู้ป่วยหลายๆ คนแม้จะพบแพทย์อย่างสม่ำเสมอ และมีกำลังใจดี แต่ถ้าหลงลืมปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์ เช่น ทานยาไม่ครบ ควบคุมอาหารไม่ได้ ฯลฯ ก็ยากที่จะหายจากอาการเจ็บป่วย

เพราะชีวิตและสุขภาพเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ คนหนึ่งจากดินแดนปักซ์ใต้ จึงคิดค้นแอปพลิเคชันหนึ่งขึ้นมาให้เป็นเหมือนผู้ช่วยสำหรับผู้ป่วยเบาหวาน คอยแจ้งเตือนผู้ป่วยไม่ให้หลงลืมข้อปฏิบัติต่างๆ ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้การรักษาตนจากโรคร้ายนั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รักษาสุขภาพ รักษาชีวิตผู้ป่วยไว้ให้มีกำลังใจที่จะใช้ชีวิตอย่างมีความสุขต่อไป

ขอชวนไปรู้จักเด็กหนุ่มคนนี้ กับผลงานแอปพลิเคชันของเขา ที่ออกแบบมาเพื่อสุขภาพและชีวิตของผู้ป่วยเบาหวานทุกคน



“แต่ละปีภาครัฐต้องจ่ายค่าดูแลผู้ป่วยเบาหวาน เยอะมากครับ คนที่ไม่เป็นเบาหวาน ถ้าใช้แอปพลิเคชันนี้ก็จะช่วยหลีกเลี่ยงการเป็นเบาหวานได้ โอกาสที่จะเป็นจะลดลง”



### จากเกมคอมพิวเตอร์ สู่อุปกรณ์เพื่อสุขภาพ

Personal Health Assistant หรือ PHA เป็นผลงานของ นายเกียรติอรรถิ อนุสรณ์ภักดี หรือ ‘อ้อม’ เด็กหนุ่มจากแดนใต้ ที่มีความสนใจด้านเกมและคอมพิวเตอร์มาตั้งแต่เด็ก โดยอ้อมชอบเล่นเกมเหมือนเด็กทั่วไป แต่เกิดจุดหักเหคือ จากที่เคยเล่นอย่างเดียว อ้อมเริ่มสนใจว่าเกมถูกสร้างมาอย่างไร และสนใจที่จะลองพัฒนาเกมของตัวเองขึ้นมาบ้าง จุดนั้นเองที่ทำให้อ้อมหันมาสนใจการเขียนโปรแกรมตั้งแต่สมัยมัธยมศึกษาปีที่ 1 และยิ่งนำสนใจตรงที่เขาสามารถเขียนโปรแกรมที่ช่วยสนับสนุนผลการเรียนของตัวเองได้ จนเพื่อนรุ่นเดียวกันต้องทึ่ง

“ตอน ม.3 ผมเรียนวิชาภาษาไทย ตอนเก็บคะแนนเพื่อนได้กัน 8 เต็ม 10 หรือ 9 เต็ม 10 แต่ผมสอบที่ไรก็ได้แค่ 4 - 5 ด้วยความที่เราเขียนโปรแกรมเป็น เลยคิดทำโปรแกรมท่องศัพท์ พิมพ์ศัพท์เข้าไปแล้วให้โปรแกรมสุ่มศัพท์ออกมา บางทีก็สุ่มออกมาเป็นความหมาย แล้วเราก็พิมพ์คำที่ถูกต้องเข้าไป ซึ่งระหว่างที่พัฒนาอยู่นั้น เราก็ต้อง

พิมพ์ศัพท์เข้าไปเรื่อยๆ ได้ทวนไปในตัว จนสอบกลายเป็นว่าเราก็ได้คะแนน 9 หรือ 10 ตลอด โดยใช้โปรแกรมที่เราเขียนเองมาช่วย เพื่อนก็แปลกใจว่าอ้อมอยู่ๆ ทำไมคะแนนเราพุ่งขึ้นมา ผมก็เลยเอาโปรแกรมไปให้เพื่อนลองใช้ ปรากฏว่าเพื่อนใช้ไม่ได้ บอกว่าใช้ยากมาก” อ้อมทำความถึงอดีตเคล้าเสียงหัวเราะ

ถือว่าอ้อมมีแววของความเป็นนักพัฒนามาตั้งแต่เด็ก ด้วยพื้นฐานความสนใจใคร่รู้ในศาสตร์คอมพิวเตอร์และโปรแกรมเมอร์ ทำให้อ้อมชวนขวายเป็นรุ่นพี่และฝึกเขียนโปรแกรมต่างๆ มากมาย และไม่พลาดที่จะเข้าร่วมค่ายอบรมและการแข่งขันต่างๆ ตั้งแต่มัธยมต้น ไม่ว่าจะเป็นค่ายยุวคอมพิวเตอร์ ของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) การแข่งขันคอมพิวเตอร์โอลิมปิก การแข่งขันพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์แห่งประเทศไทย (NSC) เป็นต้น

“ตั้งแต่ ม.ต้น ถึง ม.ปลาย ผมแข่งทุกงานครับ ไม่ใช่แค่เรื่องคอมฯ นะ ครูสั่งคมก็ให้ไปแข่งรัฐศาสตร์ด้วย (หัวเราะ) ตอนเข้ามหาวิทยาลัยได้ทุนดาวรุ่งคอมพิวเตอร์ก็แข่งทุกงานอีก มีอะไรให้แข่งก็ไปหมด อย่าง NSC ผมแข่งตั้งแต่เรียนปี 1 ปี 2 และปี 4 ไปประกวดสอบคัดเลือก Google Ambassador Student ของภูเก็ต แล้วก็รับงานเขียนโปรแกรมบนแอนดรอยด์ ไปช่วยงานพัฒนาระบบแอนดรอยด์ ที่ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (NECTEC) ปิดเทอมก็ไม่ได้เที่ยวกับเพื่อน ฝึกงานที่ NECTEC ตลอด” อ้อมเล่าถึงความขวนขวายที่ตัวเขามี

ซึ่งเป็นเพราะความชวนขวายโดยไม่พักผ่อนนี่เอง ที่ทำให้อุ้มต้องผิ้วร่างกายจนล้มป่วยในหลายๆ ช่วงของชีวิต

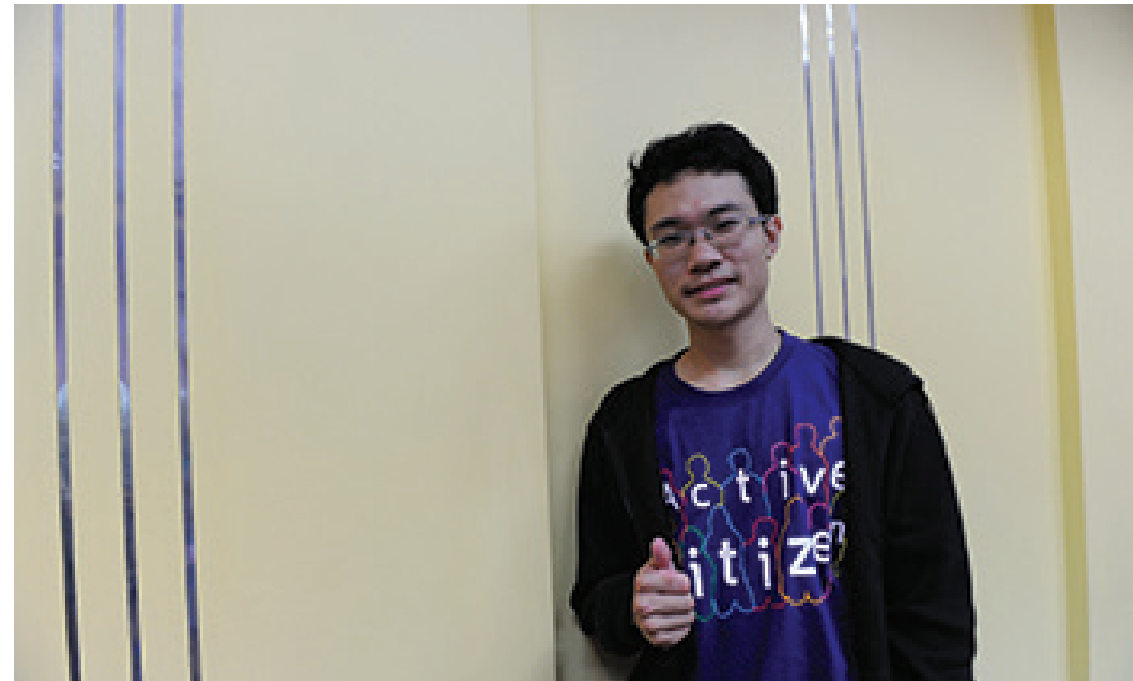
แต่ด้วยความเป็นนักพัฒนา อุ้มกลับมองวิกฤติที่เกิดขึ้นนี้เป็นโอกาส ใช้โจทย์ปัญหาในชีวิตมาผนวกกับทักษะด้านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่เรามี

“ช่วง ม.5 ผมป่วยเป็นโรคกระเพาะครับ ป่วยจนการเรียนตก อยู่มหาวิทยาลัยตอนปี 3 ผมก็มีปัญหาเรียนนอนไม่หลับ คือมีอาการง่วงแต่ไม่หลับ กว่าจะหลับก็หกโมงเช้าหรือเที่ยงของอีกวันหนึ่ง จึงกลัวจะกระทบถึงการเรียน ผมเลยขอยืมเท็กซ์บุ๊กของเพื่อนนักศึกษาแพทย์มาอ่านดู ทำให้รู้ว่าการนอนมันส่งผลโดยตรงต่อความทรงจำในระยะยาว ผมก็เลยคิดว่าถ้าเราหันมาดูแลเรื่องสุขภาพ มันอาจช่วยให้การเรียนดีขึ้นได้ ซึ่งผมสังเกตเห็นเพื่อนที่เป็นนักศึกษาแพทย์เขาเก่ง ทั้งๆ ที่ไม่ได้อ่านหนังสือเยอะ มีไปเที่ยวเหมือนกัน แต่เขากินอาหารครบทุกอย่าง และออกกำลังกายด้วย ดังนั้น การปฏิบัติตัวในชีวิตประจำวัน ทั้งการกิน การนอน การออกกำลังกาย ส่งผลต่อสุขภาพและสมองของคนเรา ผมเลยคิดทำผลงานนี้ขึ้นมา ซึ่งตอนแรกผมตั้งใจทำมาเพื่อจัดการปัญหาสุขภาพของตัวเอง (หัวเราะ) แต่ไปๆ มาๆ เห็นเพื่อนๆ คนอื่นก็เป็นแบบเรา มาหลับในห้องเรียน สุขภาพไม่ดี ก็เลยพยายามทำให้ครอบครัว เป็นเป็นโครงการจบ และส่งประกวดต่อเลย” อุ้มยิ้มส่งท้ายประโยค

PHA จึงเกิดขึ้นนับแต่นั้น และพัฒนาจากโครงการจบการศึกษา เข้าไปแข่งขัน NSC 2014 ในชื่อ ‘ผู้ช่วยดูแลสุขภาพส่วนบุคคล บนอุปกรณ์แอนดรอยด์รองรับมาตรฐาน

IEEE 11073’ และได้รับรางวัลรองชนะเลิศในประเภท Mobile Application มาครอง

ข้อมูลจะแสดงผลในโทรศัพท์มือถือของผู้ป่วย เวลาผู้ป่วยไปพบแพทย์ก็สามารถส่งต่อข้อมูลให้แพทย์ได้ทันที และอยู่ระหว่างพัฒนาให้สรุปผลข้อมูลต่างๆ ส่งผ่านอีเมลถึงแพทย์ได้ ไปจนถึงขั้นที่ส่งข้อมูลไปใน server ซึ่งจะมีหน้าเว็บไซต์สำหรับให้แพทย์เข้ามาดูข้อมูลผู้ป่วย ผู้ป่วยจะได้ไม่ต้องเดินทางไปพบแพทย์บ่อยๆ ประหยัดค่าเดินทางและประหยัดค่าใช้จ่าย ให้โรงพยาบาลในการรับผู้ป่วยอีกด้วย



## จากโครงการสุขภาพ สุโม่เดสธุรกิจสำหรับผู้ป่วยเบาหวาน

อัมมนำผลงาน PHA เข้าต่อยอดในโครงการต่อก้าวให้เติบโตใหญ่ ปี 2 ตามคำแนะนำจากรุ่นพี่โครงการต่อก้าว ปี 1 อย่างนายกมลวิชัย สิริธนนนท์สกุล หรือ ‘เยน’ เจ้าของผลงาน iOrder รวมถึงทีมบูม-นุช-จ๊ะเอ๋ เจ้าของผลงาน คาร์บอนคอง ไลฟ์ โดยสิ่งที่อัมมคาดหวังเป็นอย่างยิ่งจากโครงการ ก็คือ การต่อยอดในด้านของธุรกิจ

“ที่ผ่านมามีไม่เคยมองเห็นด้าน Business หรือ Marketing เลยครับ จนมาเข้าร่วมโครงการนี้แหละถึงได้มองเห็น ได้เปิดมุมมองด้านธุรกิจและการตลาด ได้เห็น Real World มากขึ้น (หัวเราะ) ว่าไม่ใช่เราสร้างของมาแล้วมันจะขายได้ มันมีหลายๆ อย่างประกอบ ทั้งการทำตลาด การโฆษณา เรื่องลิขสิทธิ์ เรื่องทำ BOI เรื่องภาษี เรื่องตั้งบริษัท เยอะแยะมากครับ” อัมมกล่าว

Personal Health Assistant หรือ PHA เป็นโปรแกรมสุขภาพส่วนบุคคลบนอุปกรณ์สมาร์ตโฟนในระบบแอนดรอยด์ ที่จะทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยบันทึกข้อมูลสุขภาพของผู้ป่วย คอยให้คำแนะนำ รวมถึงแจ้งเตือนสิ่งที่ผู้ป่วยต้องปฏิบัติ หรือแจ้งเตือนเมื่อพบภาวะเสี่ยง เช่น ผู้ป่วยลืมทานอาหาร หรือลืมฉีดยา เป็นต้น ซึ่งแต่เดิมนั้นอัมมต้องการวางระบบให้ครอบคลุมสุขภาพทุกด้านของผู้ใช้ เพื่อให้ผู้ใช้มีความสุขที่ดี แต่เมื่อได้เข้าร่วมโครงการและได้คำแนะนำจากคณะกรรมการ อัมมจึงลดขอบเขตของกลุ่มเป้าหมายลง โดยมุ่งเน้นไปยังกลุ่มผู้ป่วยโรคเบาหวานเป็นหลัก

“ผลงานนี้ ขึ้นแรกต้องการดูแลสุขภาพเพื่อให้คนมีสุขภาพดีครับ แต่คณะกรรมการก็แนะนำว่า ให้โฟกัสที่ผู้ป่วยเบาหวานก่อน เพราะลักษณะของแอปพลิเคชันเหมาะสำหรับผู้ป่วยเบาหวานมากกว่า เพราะเขาต้องวัดระดับน้ำตาลตลอด ต้องมีคนเตือนตลอด ขาดยาไม่ได้ จึงมีความจำเป็นมากกว่าคนทั่วไป”

แล้วอัมมก็อธิบายต่อถึงประโยชน์ทางอ้อมของแอปพลิเคชัน ที่นอกจากจะสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีและช่วยควบคุมการดูแลตัวเองของผู้ป่วยเบาหวานให้เป็นไปในทางที่ถูกต้องแล้ว ยังอำนวยความสะดวกแก่ผู้ป่วยที่ไม่ต้องพกสมุดบันทึกไปไหนมาไหน ทั้งยังบันทึกข้อมูลลงในแอปพลิเคชัน โดยในขั้นแรกของการพัฒนา ข้อมูลจะแสดงผลในโทรศัพท์มือถือของผู้ป่วย เวลาที่ผู้ป่วยไปพบแพทย์ก็สามารถส่งต่อข้อมูลให้แพทย์ได้ทันที ส่วนขั้นต่อไปอยู่ระหว่างการพัฒนาให้สรุปผลข้อมูลต่างๆ ส่งผ่านอีเมลถึงแพทย์ได้ ไปจนถึงขั้นที่ส่งข้อมูลไปใน server ซึ่งจะมีหน้าเว็บไซต์สำหรับให้แพทย์เข้ามาดูข้อมูลผู้ป่วย ทำให้ผู้ป่วยไม่ต้องเดินทางไปพบแพทย์บ่อยๆ ประหยัดค่าเดินทางของตัวเอง และประหยัดค่าใช้จ่ายให้โรงพยาบาลในการรับผู้ป่วยอีกด้วย

“เพราะแต่ละปีภาครัฐต้องจ่ายค่าดูแลผู้ป่วยเบาหวานเยอะมากครับ อีกส่วนคือ คนที่ไม่เป็นเบาหวานถ้าใช้แอปพลิเคชันนี้ก็ช่วยหลีกเลี่ยงการเป็นเบาหวานได้ เช่น มันจะคอยเตือนเวลาคุณกินหวานมากเกินไป และเตือนให้คุณออกกำลังกาย คนที่ไม่เป็นโอกาสที่จะเป็นก็ลดลง” อัมมกล่าวด้วยรอยยิ้ม

## || ผมลองใช้เองมันก็ง่ายดี แต่พอไปให้เพื่อนใช้ ให้อาจารย์ใช้ ให้ผู้ป่วยใช้ เขาช็อก! อะไรของมันเนี่ย! ต้องกดอะไรบ้าง! เราเลยกลับมาพัฒนาให้มันใช้ง่ายขึ้น ||

### เรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ ปรับงานตามผู้ใช้จริง

เมื่อมุ่งเน้นไปยังกลุ่มผู้ป่วยเบาหวานเป็นหลัก คณะกรรมการจึงแนะนำให้ค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับโรคเบาหวานโดยเฉพาะ เพื่อเก็บข้อมูลมาพัฒนาผลงานต่อ ซึ่งอัมก็ได้ขอคำปรึกษาจากอาจารย์นายแพทย์นพดล เกียรติศิริโรจน์ ผู้เชี่ยวชาญโรคเบาหวาน คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รวมถึงนางสาวมุกกริน วรรณสระโร เพื่อนนักศึกษาภาควิชา ICT ซึ่งป่วยเป็นโรคเบาหวานประเภทที่ 1 มีอาการตับอ่อนสร้างอินซูลินได้น้อยมาก จึงจำเป็นต้องฉีดอินซูลินทุกวัน ต่อเนื่องตลอดชีวิต

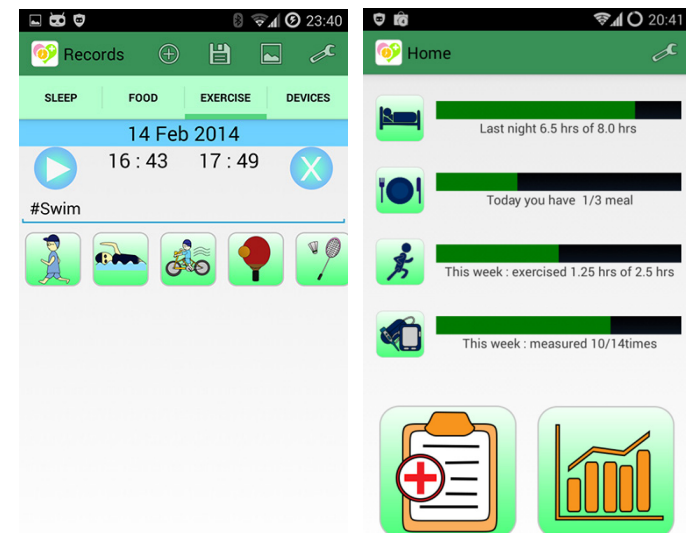
ซึ่งในจุดนี้อัมก็บอกว่าเป็นเรื่องที่ยาก เหมือนกับต้องแปลงร่างกลับไปเป็นนักเรียน เรียนเรื่องเบาหวานใหม่ตั้งแต่ต้น

“สำหรับผมมันยากครับ เพราะว่าเราไม่ใช่สายสุขภาพมาตั้งแต่ต้น จึงเหมือนเริ่มจากศูนย์ ตอนแรกแค่อยากให้ตัวเองมีสุขภาพดี ก็พัฒนามาเพื่ออยากช่วยผู้ป่วยเบาหวาน โชคดีที่มีที่ปรึกษาเป็นอาจารย์หมอด้านเบาหวานโดยตรง คืออาจารย์นพดล จะปรึกษากับอาจารย์ตลอด สัปดาห์ละครั้งหรือสองสัปดาห์ครั้ง ไทรอคุยกันเวลาที่ผมมี

ประเด็นอะไรใหม่ หรืออาจารย์นี่ก็อะไรได้ และอาจารย์ก็แนะนำให้ไปคุยกับผู้ป่วยด้วย นำแอปพลิเคชันของเราไปให้เขาลองใช้” อัมเล่าถึงกระบวนการทำงาน

อัมได้ลองนำแอปพลิเคชันไปให้ผู้ป่วยเบาหวานเพื่อนๆ ในภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ รวมถึงอาจารย์ทดลองใช้ และได้คำแนะนำดีๆ กลับมามากมาย

“ความเห็นหลักๆ คือเรื่อง User Interface (UI) ครับ เพราะว่าช่วงแรกที่ผมทำ เราเป็นโปรแกรมเมอร์ก็แค่ทำให้โปรแกรมมันรันได้อย่างถูกต้องก็เหนื่อยมากแล้ว (หัวเราะ) ผมเลยไม่ได้สนใจเรื่อง UI เท่าที่ควร ลองใช้เองมันก็ง่ายดี แต่พอไปให้เพื่อนใช้ ให้อาจารย์ใช้ ให้ผู้ป่วยใช้ เขาช็อก! (หัวเราะร่วน) อะไรของมันเนี่ย! ต้องกดอะไรบ้าง! เราเลยกลับมาพัฒนาให้มันใช้ง่ายขึ้น” อัมเล่าถึงกระบวนการทำงานร่วมกับผู้ใช้จริงด้วยความสนุกสนาน



เช่นเดียวกับ คุณณัฐพล นุตคำแหง ผู้จัดการงานส่งเสริมเทคโนโลยีเขตอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ฝ่ายบริหารเขตอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ ศูนย์บ่มเพาะธุรกิจสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ หนึ่งในคณะกรรมการ ก็ชอบบอกชอบใจที่ได้เห็นอัมทำงานอย่างจริงจัง ด้วยการลงไปทดสอบกับผู้ป่วยและผู้ใช้งานจริง

“ดีใจที่เขาไปคุยกับกลุ่มที่ใช้งานจริงๆ อย่างเช่นไปคุยกับคุณหมอ ไปคุยกับอาจารย์ทั้งหลาย แล้วกลับมาปรับอะไรหลายอย่างในผลงาน เพราะเรื่องการใช้งานพีเจอร์ และฟังก์ชันต่างๆ ถ้าไปคุยกับผู้ใช้งานจริง มันจะได้ประโยชน์สูงสุด และมีคนนำไปใช้งานได้จริง เพราะฉะนั้นก็ดีใจครับที่น้องเขาไปคุยกับอาจารย์หมอ และไปช่วยกลุ่มคนที่เป็นเบาหวาน ซึ่งมีความต้องการใช้งานจริงๆ”

### บทเรียนแห่งการพัฒนา

ตลอดเส้นทางของการพัฒนาผลงาน PHA อัมบอกว่า ถือเป็นงานที่หนักและเหนื่อยมากกว่าที่เคยผ่านมา เพราะนี่ไม่ใช่เพียงการพัฒนาเพื่อส่งประกวด แต่เป็นการพัฒนาเพื่อต่อยอดไปสู่สังคมและผู้ใช้งานจริง

“ในความเห็นผม ถ้าทำเพื่อแข่งขันอาจจะเน้นเปลือก แต่ถ้าทำเพื่อใช้จริงเราจะเน้นแกนกลาง อธิบายก็คือ ถ้าเราจะแข่งขัน เราจะสร้างบ้านโดยที่โครงมันไม่ต้องแข็งแรงมาก ทาสีรึป่าว ทำอะไรให้มันสวย อาจจะใช้ได้หนึ่งเดือนแล้วพัง อาจจะทำพัฒนาต่อเป็นหลายๆ ชั้นไม่ได้ แต่การพัฒนาผลงานเพื่อให้เป็นของที่ใช้ได้จริงๆ มันต้องสร้างฐาน และเวลาสร้างฐานจะนาน ซึ่งจะไม่ทันการแข่งขัน” อัมเปรียบเทียบ

เมื่อเข้าโครงการฯ มุมมองทางธุรกิจของผมมีมากขึ้น จากที่เป็นวิศวกรที่พยายามจัดการแต่เรื่องเทคนิค พอมาทางธุรกิจเราต้องคำนึงถึงว่าผู้ใช้จะใช้ของที่เรารสร้างได้จริงไหม และมองในแง่การตลาดว่า เราลงแรงลงเวลาไปขนาดนี้ ขายเท่านี้กำไรมันจะคุ้มกับเวลาที่เรารเสียไปไหม จะบริหารจัดการอย่างไรให้กลุ่มเป้าหมายหันมาสนใจผลิตภัณฑ์ของเรา และผลิตภัณฑ์ที่เรารสร้างมาจะมีประโยชน์กับสังคม

จริงๆ ไหม



ซึ่งด้วยความที่เป็นงานที่ต้องทำให้เป็น ‘ของจริง’ นี้เอง ทำให้แม้จะมีอัมเป็นผู้พัฒนาผลงานหลัก แต่เบื้องหลังนั้นก็มี ‘ผู้ช่วย’ ที่คอยสนับสนุนและช่วยเหลืออยู่ไม่น้อย ทั้งเพื่อนของอัมที่เข้ามาช่วยงานกราฟิกในช่วงต้น รุ่นน้องที่เข้ามาช่วยเขียนโปรแกรมและงานออกแบบต่างๆ รวมถึงอาจารย์ที่ปรึกษาด้วย

“อาจารย์แสงสุริย์ (ผศ.ดร.แสงสุริย์ วสุพงศ์อภัยยะ) ช่วยอยู่เบื้องหลังเยอะครับ คอยให้คำปรึกษา ช่วยติดต่ออาจารย์หมอ ช่วยหลายๆ อย่างตั้งแต่สมัยปริญญาตรี ตอนจะเริ่มทำโครงการจบ ให้โอกาสผมในสิ่งที่ผมอยากทำ และคอยแนะนำเรื่อยๆ อาจารย์ช่วยผมเยอะมากครับ”

อัมขอบคุณในแรงสนับสนุนที่อยู่เบื้องหลังการพัฒนาผลงานของเขา และเช่นเดียวกัน การทำงานหนักก็ช่วยสอนอัมในหลายๆ เรื่องไปในตัว

“ก่อนและหลังเข้าโครงการฯ เกิดจุดต่างที่สำคัญอย่างหนึ่งก็คือ มุมมองทางธุรกิจของผมมีมากขึ้นครับ จากที่เป็นวิศวะที่พยายามจัดการแต่เรื่องเทคนิค พอมาทางธุรกิจเราต้องคำนึงถึงว่า ผู้ใช้จะใช้ของที่เรารสร้างได้จริงไหม และมองในแง่การตลาดด้วยว่า เราลงแรงลงเวลาไปขนาดนี้ ขายเท่านี้ กำไรมันจะคุ้มกับเวลาที่เราเสียไปไหม จะบริหารจัดการอย่างไรให้กลุ่มเป้าหมายหันมาสนใจผลิตภัณฑ์ของเรา และผลิตภัณฑ์ที่เราสร้างมาจะมีประโยชน์กับสังคมจริงๆ ไหม” อัมเล่าถึงบทเรียนหนึ่งที่ได้รับจากการทำงานหนัก ก่อนกล่าวต่อถึงบทเรียนที่สองที่เขาได้รับจากการทำงานร่วมกับผู้ใช้งานจริง ที่ได้ช่วยวางแนวทางการทำงานในขั้นต่อไปของอัม นั่นคือ

“เราต้องเอาผลงานเราไปทดสอบกับกลุ่มผู้ใช้ ตั้งแต่เนิ่นๆ ครับ (อัม) พอเราเริ่มวางโครงร่างว่าจะทำอะไร เราก็ต้องทำ demo ไปให้ผู้ใช้ดูก่อนเลย ว่าถ้าเป็นแบบนี้ดีไหม แล้วอธิบายว่าอนาคตจะเป็นอย่างไร แล้วให้เขาลองดู ถ้าไม่พอใจตรงไหนก็เปลี่ยนตั้งแต่แรก ไม่ใช่ทำไปนานแล้วเอามาให้เขาดูก่อนจะส่งไม่กี่เดือน ต้องรีอเยอะมาก” อัมจบประโยคด้วยรอยยิ้ม

## ตอนนี้เหมือนเราสร้างตึกเสร็จแล้วตึกหนึ่ง ต่อไปตั้งใจว่าจะเอาโครงสร้างตึกเดิมมาตั้ง แล้วก็เปลี่ยนเนื้อหาใหม่ กาสีใหม่เป็นอีกระบบหนึ่ง...อาจจะเป็นโรคอื่นที่จำเป็น

### ขั้นต่อไปของการพัฒนา

ถึงวันนี้ ผลงาน PHA ของอัมพัฒนาไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่อง โดยอัมวางแผนการพัฒนาในระยะยาว แม้โครงการต่อกล้าฯ จะสิ้นสุดไปแล้ว แต่เขาและรุ่นน้องก็จะต่อยอดพัฒนาต่อไปเรื่อยๆ โดยมีจุดมุ่งหมายให้แอปพลิเคชันนี้ได้รับการนำไปใช้จริงในโรงพยาบาล ให้แพทย์เป็นผู้นำให้ผู้ป่วยเบาหวานนำไปใช้เพื่อเป็นระบบติดตามและรักษา โดยแพทย์สามารถสืบค้นข้อมูลผู้ป่วย



ได้จากระบบจัดเก็บข้อมูลส่วนกลางของโรงพยาบาล เพื่อใช้วิเคราะห์อาการ เลือกรักษา หรือให้คำแนะนำ ผู้ป่วยเป็นรายบุคคลได้อย่างเหมาะสม ช่วยประหยัดเวลาของทั้งแพทย์และผู้ป่วย ช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายของทั้งผู้ป่วยและโรงพยาบาล และเหนืออื่นใดคือ ช่วยรักษาชีวิต และสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่ผู้ป่วยเบาหวานทุกๆ คนต่อไป ซึ่งหากทำได้สำเร็จ แอปพลิเคชันนี้จะสร้างคุณประโยชน์ให้แก่ผู้ป่วยและวงการแพทย์ได้อย่างมากมาย ถึงแม้จะไม่ถูกพัฒนาให้เป็นสินค้าทางธุรกิจก็ตาม เหมือนดังที่คุณณัฐพล หนึ่งในคณะกรรมการ กล่าวถึงผลงานของอัมพ์ที่ทำได้

#### คุณณัฐพล นุตคำแหง

ผู้จัดการงานส่งเสริมเทคโนโลยีเขตอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์

ฝ่ายบริหารเขตอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์

ศูนย์บ่มเพาะธุรกิจสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ



“ตอนนี้ในส่วนความเป็นโปรดิคต์ถือว่าดีแล้วครับ แต่หลังจากนี้ถ้าไปทำธุรกิจมันก็จะ เป็นอีกเรื่องหนึ่งแล้ว ซึ่งถ้าน้องเขามีความสนใจอยากทำธุรกิจจริงๆ เราก็ยินดีให้ความช่วยเหลือ แต่ถึงไม่ทำธุรกิจ ผมคิดว่าสิ่งนี้เป็นประโยชน์ต่อทั้งผู้ป่วยและสังคมอย่างมากอยู่แล้วครับ”

อึ่ง ที่กล่าวไปนี้เป็นเพียงก้าวหนึ่งในหลายๆ อย่างก้าวของอัมพ์เท่านั้น ยังมีประเด็นอื่นๆ อีกมากมายที่อัมพ์ จะพัฒนาต่อไป เช่น การขยายขอบเขตแอปพลิเคชันไปสู่ผู้ป่วยโรคอื่นๆ รวมถึงพัฒนาระบบให้สามารถดูแลทางด้านจิตใจได้ด้วย

“กลุ่มเป้าหมายของเรา ชั้นแรกคือผู้ป่วยเบาหวาน ถ้าผู้ป่วยเบาหวานเริ่มนิ่ง เราก็ไปอย่างอื่นต่อครับ อาจจะเป็นโรคอื่นที่จำเป็น เช่น โรคไต โรคหัวใจ หรือเกี่ยวกับ คนที่อยากจะดูแลสุขภาพ ให้โปรแกรมนี้ช่วยบันทึกและประมวลผลด้วยข้อมูลทางการแพทย์ และอาจมีฟังก์ชันอื่นๆ ที่เกี่ยวกับแพทย์เพิ่มเติมเข้าไป คือตอนนี้เหมือนเราสร้างตึกเสร็จแล้วตึกหนึ่ง ต่อไปตั้งใจว่าจะเอาโครงสร้างตึกเดิมมาตั้ง แล้วก็เปลี่ยนเนื้อหาใหม่ ทาสีใหม่ เป็นอีกระบบหนึ่ง” อัมพ์กล่าวถึงการขยายขอบเขตของแอปพลิเคชัน ก่อนจะกล่าวต่อถึงการพัฒนาระบบเพื่อช่วยเสริมสร้างสุขภาพจิตใจ

“สิ่งที่ผมทำมันเป็นเรื่องสุขภาพกาย แต่คนไม่ได้มีแค่กาย เลยตั้งใจว่าทำชิ้นนี้เสร็จ ผมอยากจะทำแอปพลิเคชันที่ช่วยรักษาสุขภาพใจ เพราะช่วงหลังผมสนใจเรื่องสมาธิ เรื่องฌาน พอสมควร ผมนั่งสมาธิสัปดาห์ละสองครั้ง แต่ส่วนใหญ่จะนั่งตอนที่ปัญหา มีความทุกข์แล้ว (ยิ้ม) ก็หนีทุกข์ไปอยู่ในสมาธิ ซึ่งได้ผลดีมากๆ นอกจากเรื่องทุกข์ ที่เพิ่มมาคือเรื่องประสิทธิภาพในการทำงาน ความคิดสร้างสรรค์ สมาธิช่วยได้มาก ถ้ามีโอกาสก็จะพยายามพัฒนาแอปพลิเคชันขึ้นมาครับ” อัมพ์จบบทสนทนาด้วยรอยยิ้ม

อีกไม่นาน คุณภาพชีวิตของผู้ป่วยเบาหวานน่าจะดีขึ้น พร้อมกับคุณภาพการรักษาที่จะมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นด้วยผลงาน PHA ของอัม และคงอีกไม่นานเช่นกัน ที่คุณภาพชีวิตของผู้ป่วยโรคอื่นๆ รวมไปถึงสุขภาพของคนที่คุณรักสุขภาพทุกๆ ไปจะดีขึ้น ด้วยผลงานใหม่ๆ ของเด็กหนุ่มจากปักษ์ใต้คนนี้

ด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจจริง อัมกำลังจะสร้างมิติใหม่ในการรักษาสุขภาพให้แก่สังคมไทย ด้วยโปรแกรมอัจฉริยะที่มาในรูปแบบของแอปพลิเคชันบนสมาร์ตโฟน และจากการพูดคุยกันตลอดการสนทนา ก็ทำให้ยิ่งเชื่อว่ในอนาคตสังคมจะได้รับประโยชน์จากผลงานการพัฒนาใหม่ๆ ของเด็กหนุ่มคนนี้อีกมากมายอย่างแน่นอน วิศวกรรุ่นใหม่ที่มีความตั้งใจสุขภาพผนวกกับทักษะด้านไอที กลายเป็นผลงานที่ใช้ได้จริง ที่ผู้ใช้คอนเฟิร์มแล้ว!!!

